

Sygn. akt II K 459/16

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 października 2016 r.

Sąd Rejonowy w Wołominie w II Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: SSR Florian Szcześnik

Protokolant: Rafał Kawałowski

w obecności Prokuratora Piotra Zalewskiego

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 października 2016 r.

sprawy **L. B.**, syna M. i M.

ur. w dniu (...) w W.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w W. z dnia 9 listopada 2011 r., sygn. akt **II K 781/11** za czyn z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. popełniony w okresie od początku maja 2011 r. do 18 maja 2011 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 4 lat próby oraz karę 140 stawek dziennych po 10 złotych każda stawka. Postanowieniem z dnia 27 listopada 2014 r. (sygn. II Ko 4120/14) zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres zatrzymania w dniu 15 czerwca 2011 r. Karę tę skazany odbywa od dnia 25 marca 2015 roku, zaś jej koniec przypada na dzień 23 marca 2017 roku. Karę grzywny skazany uiszczył w całości w dniu 24 marca 2012 r.;
2. Sądu Rejonowego dla (...)w W. z dnia 7 lutego 2013 r., sygn. akt **III K 502/12** za czyn z art. 286 § 3 k.k. popełniony w dniu 10 kwietnia 2010 roku na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 3 lat próby. Okres 6 miesięcy od zakończenia okresu próby upłynął w dniu 15 sierpnia 2016 r., kara pozbawienia wolności nie została zarządzona do wykonania;
3. Sądu Rejonowego w L. z dnia 27 marca 2013 r., sygn. akt **II K 106/13** za czyn z art. 278 § 1 k.k. popełniony w okresie od dnia 14 listopada 2012 r. do dnia 15 listopada 2012 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 3 lat próby, a nadto orzeczono karę 20 stawek dziennych grzywny po 15 złotych każda stawka. Okres 6 miesięcy od zakończenia okresu próby upłynął w dniu 4 października 2016 r., kara pozbawienia wolności nie została zarządzona do wykonania. Karę grzywny skazany wykonał w dniu 27 września 2013 r.
4. Sądu Rejonowego w L. z dnia 9 maja 2014 r., sygn. akt **II K 46/14** za czyn z art. 27c ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 18 kwietnia 1985r. o rybactwie śródlądowym popełniony w dniu 29 grudnia 2013 r. na karę 50 stawek dziennych grzywny po 10 złotych każda stawka,
5. Sądu Rejonowego w W. z dnia 28 września 2015 r., sygn. akt **II K 874/12**: zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego (...)z dnia 8 kwietnia 2016 r. (sygn. VI Ka 110/16):
- za czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w dniu 14 marca 2012 r. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności;

- za czyn z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. popełniony w okresie od 1 lutego 2012 r. do 14 marca 2012 r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Wymierzono karę łączną 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres zatrzymania od dnia 14 marca 2012 r. do dnia 16 marca 2012 r.

orzeka:

I. na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k., art. 85a k.k. i art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z dnia 20 marca 2015 r., poz. 396) łączy karę pozbawienia wolności i karę łączną pozbawienia wolności wymierzone za zbiegające się przestępstwa wyrokami opisanymi w punktach 1 i 5 części wstępnej wyroku i wymierza skazanemu karę łączną 3 (trzech) lat i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności, w pozostałym zakresie powyższe wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu;

II. na podstawie art. 577 k.p.k. w zw. z art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawach:

- o sygn. akt II K 781/11 – w dniu 15 czerwca 2011 r. oraz od dnia 25 marca 2015 r. do dnia 28 października 2016 r.;

- o sygn. II K 874/12 – od dnia 14 marca 2012 r. do dnia 16 marca 2012 r.

III. na podstawie art. 572 k.p.k. umarza postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego w pozostałym zakresie;

IV. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz radcy prawnego A. K. kwotę 240 (dwustu czterdziestu) złotych powiększoną o 23% VAT, tytułem wynagrodzenia za nieopłaconą pomoc prawną udzieloną skazanemu z urzędu;

V. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego pod ponoszenia kosztów sądowych w sprawie wydania wyroku łącznego obciążając nimi Skarb Państwa

Sygn. akt II K 459/16

UZASADNIENIE

W dniu 16 maja 2016 r. (data wpływu) skazany Ł. B. wystąpił z wnioskiem o wydanie wyroku łącznego i połączenie mu aktualnie odbywanych kar w sprawach Sądu Rejonowego w W. o sygn. II K 781/11 oraz II K 874/12 i wymierzenie mu na zasadzie pełnej absorpcji kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności.

Sąd ustalił, co następuje: Ł. B. został skazany następującymi prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w W. z dnia 9 listopada 2011 r., sygn. akt **II K 781/11** za czyn z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. popełniony w okresie od początku maja 2011 r. do 18 maja 2011 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 4 lat próby oraz karę 140 stawek dziennych po 10 złotych każda stawka. Postanowieniem z dnia 27 listopada 2014 r. (sygn. II Ko 4120/14) zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres zatrzymania w dniu 15 czerwca 2011 r. Karę tę skazany odbywa od dnia 25 marca 2015 roku, zaś jej koniec przypada na dzień 23 marca 2017 roku. Karę grzywny skazany uiszczył w całości w dniu 24 marca 2012 r.;

2. Sądu Rejonowego dla (...) w W. z dnia 7 lutego 2013 r., sygn. akt **III K 502/12** za czyn z art. 286 § 3 k.k. popełniony w dniu 10 kwietnia 2010 roku na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 3 lat próby. Okres 6 miesięcy od zakończenia okresu próby upłynął w dniu 15 sierpnia 2016 r., kara pozbawienia wolności nie została zarządzona do wykonania;

3. Sądu Rejonowego w L. z dnia 27 marca 2013 r., sygn. akt **II K 106/13** za czyn z art. 278 § 1 k.k. popełniony w okresie od dnia 14 listopada 2012 r. do dnia 15 listopada 2012 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 3 lat próby, a nadto orzeczono karę 20 stawek dziennych grzywny po 15 złotych każda stawka. Okres 6 miesięcy od zakończenia okresu próby upłynął w dniu 4 października 2016 r., kara pozbawienia wolności nie została zarządzona do wykonania. Karę grzywny skazany wykonał w dniu 27 września 2013 r.

4. Sądu Rejonowego w L. z dnia 9 maja 2014 r., sygn. akt **II K 46/14** za czyn z art. 27c ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 18 kwietnia 1985r. o rybactwie śródlądowym popełniony w dniu 29 grudnia 2013 r. na karę 50 stawek dziennych grzywny po 10 złotych każda stawka,

5. Sądu Rejonowego w W. z dnia 28 września 2015 r., sygn. akt **II K 874/12**: zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego (...)z dnia 8 kwietnia 2016 r. (sygn. VI Ka 110/16):

- za czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w dniu 14 marca 2012 r. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności;

- za czyn z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. popełniony w okresie od 1 lutego 2012 r. do 14 marca 2012 r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Wymierzono karę łączną 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres zatrzymania od dnia 14 marca 2012 r. do dnia 16 marca 2012 r.

Sąd zważył, co następuje:

Art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. stanowi, że przepisów rozdziału IX ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny w brzmieniu nadanym ww. ustawą z dnia 20 lutego 2015 r., nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie tej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie tej ustawy. Wobec treści art. 19 ust. 1 ww. ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. oraz faktu, iż wyrok Sądu Rejonowego w W. z dnia 28 września 2015 r. w sprawie o sygn. akt II K 874/12 (zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego (...)z dnia 8 kwietnia 2016 r., sygn. VI Ka 110/16) uprawomocnił się w dniu 8 kwietnia 2016 r., nie może budzić wątpliwości, że w niniejszej sprawie zachodzą podstawy do wydania wobec skazanego wyroku łącznego na zasadach określonych przepisami rozdziału IX ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 lipca 2015 r. Zgodnie również z trafnymi w tej mierze poglądami doktryny, jeżeli chociażby jedna z kar, których łączenie jest rozważane została prawomocnie orzeczona po 30 czerwca 2015 r., zastosowanie mogą znajdować przepisy o karze łącznej nadane ustawą nowelizującą, jak też przepisy dotyczące tej materii obowiązujące przed wejściem w życie nowelizacji, o ile będą względniejsze dla skazanego. Wyboru reżimu prawnego na podstawie art. 4 § 1 k.k. dokonuje Sąd właściwy w rozumieniu art. 569 § 1 k.p.k. do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy o wydanie wyroku łącznego, po rozważeniu kwestii, które przepisy okażą się względniejsze dla skazanego (vide: Agnieszka Barczak-Oplustil, Włodzimierz Wróbel: Zagadnienia intertemporalne zarządzenia wykonania kary pozbawienia wolności oraz kary łącznej w perspektywie zmian Kodeksu karnego dokonanych wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z 17 lipca 2013 r. (SK 9/10) oraz ustawą nowelizującą z 20 lutego 2015 r., CPKiNP 1/15; Włodzimierz Wróbel (red:), Nowelizacja prawa karnego 2015, Komentarz, Kraków 2015, str. 911-912).

Przechodząc na grunt niniejszej sprawy stwierdzić należy, iż przy zastosowaniu wobec skazanego przepisów o karze łącznej obowiązujących przed dniem 1 lipca 2015 r., przesłanki do połączenia węzłem kary łącznej spełniałyby kary wymierzone w sprawach o sygn. II K 781/11 i III K 502/12 (opisane w części wstępnej wyroku odpowiednio pod pozycją 1 i 2), zaś jako kolejny ciąg podlegających łączeniu kar spełniających warunki z art. 85 k.k. w dawnym brzmieniu, spełniałyby kary orzeczone w sprawach o sygn. akt II K 106/13 i II K 874/12 (opisane w części wstępnej wyroku odpowiednio pod pozycją 3 i 5). Jednakże kary pozbawienia wolności wymierzone wyrokami w sprawach o sygn. akt III K 502/12 i II K 106/13 zostały orzeczone z warunkowym zawieszeniem wykonania, nie zostały dotąd

zarządzone do wykonania zaś okres 6 miesięcy od zakończenia okresu próby już upłynął. Wobec tego stosując przepisy obowiązujące przed dniem 1 lipca 2015 r. należałoby połączyć węzłem kary łącznej również kary orzeczone z warunkowym zawieszeniem wykonania, chociaż nie mogą one już zostać zarządzone do wykonania (ponieważ skazania te na podstawie art. 76 § 1b k.k. w zw. z art. 108 k.k. nie uległy zatarciu z mocy prawa). Niedopuszczalne byłoby natomiast połączenie kar pozbawienia wolności orzeczonych w sprawach o sygn. o sygn. II K 781/11 oraz II K 874/12, które skazany aktualnie odbywa i o połączenie których wnosił. Takie rozstrzygnięcie było dla skazanego niewątpliwie niekorzystne.

Mając powyższe na uwadze względniejszy dla skazanego jest zatem stan prawny obowiązujący w dacie orzekania, gdyż umożliwia wydanie wobec niego wyroku łącznego obejmującego wskazane przez niego we wniosku kary pozbawienia wolności. W świetle aktualnie obowiązujących przepisów jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną, zaś podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89 k.k., w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w art. 85 § 1 k.k. (art. 85 § 1 i 2 k.k.). Jednym z warunków orzeczenia kary łącznej jest zatem konieczność, aby kary które mają zostać objęte węzłem kary łącznej nie zostały już w całości wykonane. W przypadku skazanego wymóg ten jest spełniony w odniesieniu do kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami Sądu Rejonowego w W.z dnia 9 listopada 2011 r., sygn. akt II K 781/11 oraz Sądu Rejonowego w W. z dnia 28 września 2015 r., sygn. akt II K 874/12. Kary grzywny orzeczone w sprawach o sygn. II K 781/11 i II K 106/13 skazany już wykonał, nie podlegają one zatem połączeniu z samoistną karą grzywny wymierzoną wyrokiem Sądu Rejonowego w L. z dnia 9 maja 2014 r. w sprawie o sygn. akt II K 46/14.

Wymiar kary łącznej kształtował się w niniejszej sprawie w granicach od 2 lat pozbawienia wolności do 3 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Rozważając nad wymiarem kary Sąd miał na względzie dyrektywy wymiaru kary łącznej określone obecnie w treści art. 85a k.k., zgodnie z którym orzekając karę łączną, sąd bierze pod uwagę **przede wszystkim** cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Dyrektywy, które w poprzednim stanie prawnym uważane były za wiodące, a w szczególności ścisłość związku podmiotowo – przedmiotowego zachodzącego między przestępstwami, za które wymierzono podlegające łączeniu kary jednostkowe, zeszły obecnie na dalszy plan, chociaż i one zostały przez Sąd uwzględnione przy wymierzaniu skazanemu kary łącznej. Sąd wziął przeto pod uwagę, iż Ł. B. był już pięciokrotnie karany sędownie za przestępstwa z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, przeciwko mieniu oraz z ustawy o rybactwie śródlądowym. Postawa skazanego wskazuje na duży stopień jego demoralizacji oraz lekceważący stosunek do przestrzegania norm prawnych i społecznych. Względy zapobiegawcze i wychowawcze przemawiają zatem za wymierzeniem skazanemu kary łącznej pozbawienia wolności na zasadzie zbliżonej do pełnej kumulacji, gdyż w ocenie Sądu skazany wymaga przeprowadzenia w stosunku do jego osoby gruntownych oddziaływań o charakterze wychowawczym i resocjalizacyjnym w odpowiednio długim okresie czasu, gdyż wobec jego bezkrytycznej postawy w stosunku do popełnionych czynów (k. 55v) tylko długotrwałe tego typu oddziaływanie jest w stanie wzbudzić w nim poczucie odpowiedzialności oraz wolę przestrzegania porządku prawnego, a tym samym powstrzyma go od popełnienia kolejnego przestępstwa.

Sąd miał także na względzie zaledwie przeciętną opinię Zastępcy Dyrektora Zakładu Karnego w W. B. o zachowaniu skazanego w trakcie wykonywania kary (k. 24v, 55v). Skazany był dotychczas wielokrotnie nagradzany regulaminowo, ale był też dwukrotnie ukarany dyscyplinarnie. Został również wycofany z zatrudnienia z uwagi na lekceważący stosunek do wykonywania powierzonych mu obowiązków. Skazany jest również uczestnikiem nieformalnych struktur podkultury więziennej, która z założenia przeciwstawia się przestrzeganiu wewnętrznego regulaminu odbywania kary. Korzystnie na wymiar kary łącznej wpłynął zaś fakt, iż skazany dobrowolnie zdecydował się na odbywanie kary w systemie programowanego oddziaływania i realizuje wynikające z niego zadania. Sąd wziął również pod uwagę sytuację rodzinną skazanego i jego prawidłowe relacje z najbliższymi.

W kontekście powyższych rozważań Sąd wymierzył skazanemu karę łączną 3 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności, przy zastosowaniu zasady asperacji. Tym samym Sąd uznał, że wniosek skazanego i jego obrońcy o zastosowanie przy wymiarze kary zasady pełnej absorpcji, nie zasługuje na uwzględnienie. Trzeba bowiem wyraźnie podkreślić, że z obowiązujących przepisów określających zasady orzekania kary łącznej nie wynika obowiązek kształtowania jej wymiaru przy zastosowaniu tylko całkowitej absorpcji lub kumulacji. Niewątpliwie przy wymiarze kary łącznej dopuszczalne jest stosowanie zarówno zasady pełnej absorpcji, jak i zasady pełnej kumulacji, jednak są to rozstrzygnięcia skrajne, które znajdują zastosowanie w zupełnie wyjątkowych sytuacjach, które w niniejszej sprawie nie wystąpiły. Pamiętać trzeba także, że celem instytucji wyroku łącznego nie jest premiowanie przestępcy popełniającego większą liczbę czynów zabronionych. Pogląd ten prezentowany w licznych orzeczeniach Sądu Najwyższego, mimo zmiany stanu prawnego, nie utracił na aktualności (vide: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 marca 1981 r., sygn. akt VI KZP 5/81, OSNPG 1981/5/43; uchwała 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 25 lutego 2005 r., sygn. I KZP 36/04, OSNKW 2005/2/13).

Na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności Sąd zaliczył skazanemu okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawach: o sygn. akt II K 781/11 – w dniu 15 czerwca 2011 r. oraz od dnia 25 marca 2015 r. do dnia 28 października 2016 r. oraz o sygn. II K 874/12 – od dnia 14 marca 2012 r. do dnia 16 marca 2012 r.

W pozostałym zakresie wobec braku warunków do wydania wyroku łącznego postępowanie należało umorzyć, zaś podstawą tego rozstrzygnięcia był art. 572 k.p.k.

Uwzględniając fakt, iż możliwości zarobkowe i płatnicze skazanego są znacznie ograniczone w związku z odbywaniem przez niego długoterminowej kary pozbawienia wolności, Sąd zgodnie z treścią art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił go z wydatków za postępowanie w sprawie wydania wyroku łącznego uznając, iż ich uiszczenie byłoby dla niego zbyt uciążliwe.

Sąd zasądził również wynagrodzenia na rzecz obrońcy z urzędu, zaś rozstrzygnięcie to znajduje uzasadnienie w treści § 17 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2015 r. poz. 1801).

Mając powyższe na względzie Sąd Rejonowy orzekł jak w sentencji.